

Namesto uvoda

Po dolgih letih morskih dopustov sva se letos z ženo odločila za kopenskega. Kako? S kombijem, ker sva nekoč to že počela in nama je bilo všeč. Kam? Nimam pojma.

S kombijem si nisem delal preveč skrbi: avto imam namen kupiti, ker ga rabim za posel, opremo bom naredil, kot sem jo nekoč že, večji problem pa je destinacija. O FORUMU, kjer bi lahko dobil različne informacije, takrat še nisem imel pojma. Veliko idej in želja, a časa ni na pretek.

Montažna oprema je bila že skoraj pripravljena, ko sem v časopisu zasledil sliko Mt. San Michael-a. To je to, sem dejal bolj v šali kot zares. Potem pa mi je pod roko prišel izvod revije AD, kjer je opisana kraja AD-ja v Italiji. Malo sem se zamislil...

Prišel je dan dopusta, delo z opremo se je malo zavleklo, tako da sva končno odpeljala šest dni kasneje, kot sva načrtovala. Ostalo je še 14 dni in isti cilj. S seboj sva vzela starejši Shellov atlas in pa Baedekerjev vodič po Franciji s priloženo avto karto, ki nama ga je pred odhodom podarila hči, ki nama je poleg tega dala tudi nekaj napotkov, kaj naj si ogledava.

Pot

sobota-1.7.06

7.00, odhod. Italijo sva, še vsa pod vtisom članka iz revije AD, prevozila v »enem dahu«. Popoldan sva v kraju Oulx, malo naprej od Torina, zapeljala z AC na lokalno cesto mimo Sestriera čez prelaz Cot de Montgenevre-1850m v Francijo. Od tu naprej se bova izogibala AC, ker mi je ljubše voziti po lokalkah. Spuščala sva se v dolino mimo slikovitega mesta Briancon, ki je kar vabil na ogled s svojim obzidjem, a nama se je mudilo naprej. Dan se je nagibal v večer, tudi km je bilo že dovolj. Treba bo poiskati prostor za prenočevanje. Vozila sva proti mestu Gap in prišla do jezera Lac de Serre-Poncon. Na začetku sta bila dva kampa, ki mi nista bila preveč všeč. Cesta je peljala ob jezeru in peljal sem naprej. Par km naprej pa sva tik ob jezeru zagledala za ograjo parking z nekaj AD. Zapeljal sem mimo dvignjene rampe, na kateri je visel že precej obledel listek »10EUR«. Nikjer nisem videl nobene recepcije. Poiskal se primeren prostor med ostalimi in zaparkiral. V »kampu« so bile tudi sanitarije in pa tekoča voda. Po celodnevni vožnji po vroči AC se je prav prilegla osvežitev v jezeru, ki je bilo še kar primerno toplo. Prva noč na potovanju nama je prinesla zanimivo izkušnjo. Sredi noči naju je zbudilo močno frfotanje. Kar malo vznemirjen sem pograbil baterijo in posvetil v smer, od koder je prihajal hrup. Vame se je zazrl s svetlečimi očmi mali črni netopir. Očitno je priletel skozi odprto strešno okno. Odprta vrata in moji zamahi so ga prepričali, da je zapustil najino domovanje.

nedelja-2.7.06

Tudi zjutraj ni bilo nikogar, ki bi hotel tistih 10EUR. Po zajtrku sva nadaljevala pot mimo mest: Gap, Veynes, čez prelaz Cot de Cabre-1180m, mimo Valence, skozi le Puy, St.-Flour in Aurillac do mesta Argentat. Vso pot sva vozila po lokalnih cestah, ki so ponekod, predvsem na višinskem delu od C. de Cabre proti Valence malo slabše, sicer pa prometa skoraj ni bilo, zato tudi malo ožja cesta ni bila moteča. Pokrajina je vseskozi precej razgibana in redke vasice slikovite in urejene. V Argentatu sva iskala kamp. Na vhodni cesti v mesto je kar nekaj teh smerokazov, no midva sva se odločila za tistega v mestu. Lepo urejen kamp s travnatimi parcelami, malo zaseden, z vsem

potrebnim in ugodno ceno :11EUR = kombi+2os. Zraven kampa je tudi bazen, ki pa so ga zaradi pozne ure ravno zaprli.

ponedeljek-3.7.06

Glavni cilj današnjega dne je Lascaux, ena najbolj znanih podzemnih jam s 17000 let starimi risbami pračloveka. Jamo sta čisto po naključju leta 1940 odkrila prijatelja, ki sta se s psom sprehajala po gozdu in je pes izginil med resjem, ko je zdrsnil v razpoko v tleh. Potem so jamo leta 1963 zaradi prevelikega obiska in posledično propadanja slikarij zaprli za javnost. Leta 1983 pa so 200m stran odprli popolno kopijo jame v identičnem okolju. Poimenovali so jo Lascaux II. Ogled jame je voden z vodiči v različnih jezikih. Jama je locirana 2km od mesta Montignac. V mestu se dobijo karte za vstop in vse ostale informacije.

V bližini mesta je kraj Le Thot - najdišče ostankov *Homo sapiens*, in pa grad Losse, ki je tudi odprt za ogled.

Mestece je zelo turistično naravnano. Skozi mesto teče reka Vezere in prav v centru je ob reki parking za AD. Hitela sva naprej proti mestu Perigueux, kjer sva proti večeru našla parking za prenočevanje v centru mesta na obrežju reke Isle, kjer je bilo parkiranih že kar nekaj AD. Ob večernem klepetu sva ugotavljala, kako veliko zanimivih lokacij je na tem predelu Francije: od gradov, podzemnih jam do prazgodovinskih najdišč.

torek, 4.7.06

Današnja pot naju pelje proti Bordeaux-u. Ker ne marava velikih mest, se mu poskušava izogniti, a vseeno padeva v »jutranjo konico« in izgubiva nekaj dragocenega časa. Nadomestiva ga z vožnjo po AC do La Rochelle-a. Mesto ob morju, urejeno, čisto, s pristaniščem, polnim turističnih ladjic in jadrnic. Posijalo je toplo sonce izza oblakov, tako da se nama je zdelo vse še lepše. Parkiram v samem centru ob pristanišču. Moj »nevidni AD« (furgon) ima svoje prednost Greva v lov za menjalnico. Moram zamenjati - zdrobiti 500EUR. Pred odhodom mi še na misel ni prišlo, da imam lahko probleme s »prevelikim« denarjem. Pred dvema dnevoma sem hotel plačati gorivo na neki črpalki, pa me je uslužbenec kategorično zavrnil, da ne sprejema bankovcev večjih od 100. Skratka, prijazno so naju pošiljali od ene banke do druge, dokler nisva končno uspela z menjavo v Banque Nationale de France. Oddahneva si ob dobri kavi, se sprehodiva po mestnem obzidju, od koder je lep razgled po okolici in že voziva iz mesta proti mostu, ki povezuje otok Il de Re s kopnim. Velik most, dolg 3,5km, je napet kot lok med kopnim in otokom. Mostnina je 16,5EUR.

Prijazno mestno pristanišče

Francozi so nori na dolge mostove.

Po otoku se voziva skozi lepo urejene turistične kraje, veliko je kolesarjev, promet pa ni ravno gost. Sonce pridobiva na moči in v avtu kljub klimi postane toplo. Na levi zagledam veliko makadamsko parkirišče. Ustavim ob visokem položnem zidu. Ko se po stopnicah vzpenja na zid, vidiva, da je to v bistvu nasip, z dolgo mivkasto plažo. Jasno, da takoj skočiva v kopalke in na prvo kopanje v Atlantik.

Opppa, to pa ni Jadran!

Malo naju strese, a se hitro navadiva na svežino. Po krajšem počitku nadaljujema vožnjo. Na koncu otoka, kjer cesta ostro zavije v desno proti oddaljenemu počitniškemu naselju, je bil na levi majhen parking, obdan z visokimi drevesi. Med osebnimi avtomobili so bili parkirani tudi trije AD in takoj se odločim in poiščem svoj prostor med njimi. Dan počasi ugaša, osebni avti odhajajo in na parkingu kmalu ostanemo samo še tisti, ki bomo tu preživelili noč.

Prostora je več, kot dovolj

Tudi taki bunkerji- vikendi obstajajo

Na večernem sprehodu odkrijeva dolgo mivkasto plažo na drugi strani majhnega gozdička, ki je skrival pogled na morje. Na obali je tudi nekaj bunkerjev-ostankov iz vojne, ki pa jih zob časa le počasi načenja.

sreda, 5.7.06

Prebudi se v oblačno jutro. Odločiva se, da greva naprej. Zapeljema do naselja, kjer je tudi parking za AD s sanitarijami in vodo. Pot naju pelje nazaj po otoku, čez most in tu poiščevo cesto proti naslednjemu cilju :Carnac: kraj, ki je znan po poljih »stoječih« kamnov; nekaj podobnega, kot je Stonehenge v GB. Peljeva mimo mesta

Nantes, skozi Savenay in Vannes, potem pa kmalu zavijeva proti Carnacu. Pred mestom sta smerokaza levo in desno, ki naju pripeljeta na polja stoječih kamnov. Na velikem ograjenem travniku, poraslem s cvetočo vijoličasto reso stojijo v dolgih vrstah temnosivi kamni, visoki tudi dva metra in več, kot kakšni vojaki pri jutranjem zboru. Sprehodiva se okoli enega travnika, potem se odpeljeva še do drugega. Le kdo oz. kaj je postavilo te kamnite bloke tu in v kakšen namen... Pot nadaljujeva na slikovit polotok Quiberon, ki je ponekod tako ozek, da je poleg obveznih mivkastih plaž levo in desno, prostora samo še za cesto in lokalno železnico. Na koncu polotoka je urejen plačljiv AD parking, kjer je lep razgled na morje in pečine. Midva se obrneva in poiščeva prostor za prenočevanje na manjšem parkingu, ki sva ga videla že med vožnjo proti koncu polotoka.

Seveda sva izkoristila še zadnje sončne žarke, se osvežila v morju in pretegnila ude ob sprehodu po dolgi obali polni ptic, ki so v morskih naplavinah iskale večerni obrok.

četrtek, 6.7.06

Jutranja oblačnost in meglice z morja so verjetno stalnica v tem predelu Francije. Kot vsak dan si zaradi lažje orientacije tudi danes ob zajtrku izpiševa na papir večje kraje in številke cest na poti proti današnjemu cilju. Presekala bova Bretanijo in se usmerila proti mestu St. Malo. Vreme se je pokvarilo in vsake toliko časa je rosilo. Za vmesni postanek sva si izbrala rt Cap Frehel z velikim svetilnikom in zanimivim razgledom s pečin. Oblaki so se stanjšali in skozi je občasno posijalo sonce, tako da je bil postanek prijetnejši. Mesto St. Malo je zanimivo obmorsko mesto z obzidjem, ki malo spominja na Dubrovnik. Zanimivo je tudi to, da je morje v pristanišču na višjem nivoju, kot pa zunanje morje, tako da se vsa plovba odvija skozi nivojske zapornice, zaradi katerih občasno zapirajo cestni promet v staro mesto. Sprehodiva se po mestnem obzidju, ki je bilo polno mladeničev v mornarskih uniformah iz vseh koncev sveta, saj je bilo v mestu prav tedaj srečanje mornariških akademij, tako da je bilo v pristanišču več kot 30 velikih jadrnic, dolgih tudi do 100m in več, ki so bile vse odprte za ogled javnosti.

Na ogledu ruske jadrnice MIR, dolge 110m.

Po ogledu največje: ruske jadrnice MIR, sva odpeljala proti glavnemu cilju: le Mont St-Michel. Ker je bilo že pozno, sva se odločila, da poiščeva prenočišče in St-Michel »osvojiva« naslednji dan. Odločila sva se za majhno mesto Cancale. Pred mestom je nakupovalni center, ki ima na svojem velikem parkirnem prostoru urejen brezplačni del tudi za AD. V mesto se odpraviva peš. Sprehod dobro dene. Glavna dejavnost v mestu je poleg turizma verjetno gojenje ostrig, saj je v morju pred mestom veliko gojišče teh školjk, temu primerna je tudi gostinska in trgovska ponudba. Nabrežje pa je namesto s kamni nasuto z lupinami školjk.

petek, 7.7.06

Le Mont St-Michel. Že od daleč se vidi zvonik veličastne katedrale na skalnatem otoku, ki sedaj to ni, a menda bo nekoč spet. Parkirni prostori so polni vsemogočih prevoznih sredstev, s katerimi so prišli nešteti turisti, ki bi si radi ogledali to cerkveno svetišče. Zgradba je impozantna in mesto ob njej poka po šivih zaradi obiskovalcev, trgovin s spominki in gostišč...

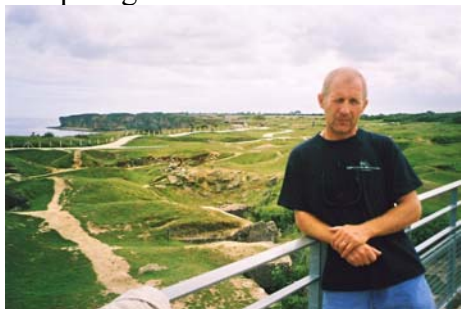

Popoldan sva nadaljevala proti mestu Cherbourg, do rta Pointe de Barfleur in ob obali do majhnega mesteca St.-Vaaste-le-Hougue, kjer sva prenočila.

sobota, 8.7.06

Danes naju čaka delček zgodovine. Namenila sva si ogledati tako znano normandijsko obalo, kje se je odvijala krvava drama II. vojne. Ob cesti so se pričeli

pojavljati smerokazi, ki so naju vodili po predelih obale z imeni, znanimi iz filma »Dan D« : Utah Beach, Omaha Beach, Jumo Beach. Ustavila sva se na enem od številnih krajev, obeleženih s spomeniki in zarjavelimi španskimi jezdec in se sprehodila med porušeni bunkerji, strelskimi jarki in velikimi kotanjami, ki so jih izkopale granate...

Če ti ob tem fantazija preveč dela, te začne spreletavati srh... Sedaj v njih raste lepa zelena trava...

Vožnjo nadaljujeva proti Le Havru. Peljeva se čez most Pont de Normandie (4,5EUR). Spet en veličasten lok čez reko Seine tik pred izlivom v morje. Francozi so mojstri v gradnji mostov. Obideva mesto in na severni strani poiščevo cesto za Etretat, ki naj bi bil najin zadnji cilj na tem potepanju. Čez vasi in polja se pripeljeva v malo, a hudo turistično mesto. V info pisarni dobim napotek, kje lahko prenočujeva: v campu, na urejenem parkingu izven kampa, ki se plača ali pa na parkingu ob žel. postaji, kjer je parkiranje namenjeno za ADje in je brezplačno.

Planiranje poti ob podpori...

Izbereva žel. postajo. Vlakov skoraj ni, ker je to končna postaja lokalne železnice, v bližini je tudi policija, tako da je varnost zagotovljena. Na parkingu je kar nekaj AD, tako da nisva sama. Do centra in plaže ter znanih pečin ob mestu je 10 minut. Mesto je zelo živahno, polno je lokalov z različno kulinarično ponudbo, peščena obala pa je polna sprehajalcev. Mesto je stisnjeno med dve vzpetini, ki se končujeta z golimi pečinami, ki se strmo spuščajo v morje. Visoko skalno obalo je morje obdelalo po svoje. V strme pečine so valovi izklesali votline, previse in naravne mostove, kjer so edini prebivalci morske ptice.

nedelja, 9.7.06

Ker sva načrtovano pot opravila, si vzameva dan za počitek. Kljub meglenemu jutru ostaneva na mestu. Ne greva nikamor več naprej. Počasi se odpraviva na sprehod na pečine in naprej proti oddaljenemu svetilniku. Občasno se z morja pripodijo nizki oblaki, iz katerih prav zoprnno prši, a se kmalu spet odmaknejo in skozi kopreno sramežljivo posije sonce. Atlantsko poletje. Temperatura ni nič kaj poletna, 15stopinj. Jutri se bova odpravila proti domu.

ponedeljek, 10.07.06

Jutro, kot že nekaj prejšnjih. Megleno in vlažno. Gaaas. Skozi Fecamp do mesta Rouen po lokalki, potem pa na AC proti Parizu. Hotel sem se mu izogniti na daleč, ker iz izkušenj vem, kako izgleda, ko pripelješ na pariško obvoznico »periferique«. In zgodilo se je točno to: nekje sem zgrešil odcep in zapeljal na obvoznico... Čez dve uri sva bila zopet na AC za Metz.

torek, 11.07.06

Prespala sva na AC postajališču pred Stuttgartom. AC je polna turistov, ki hitijo na svoje zelene cilje, tako kot midva. Od prijateljev sva dobila informacijo, da je pri nas precej bolj toplo. Hitiva v toplejše kraje. V Beljaku se odločiva in ne zavijeva proti Jesenicam, ampak proti Trbižu, mimo Trsta in naprej na slovensko obalo, kjer si bova privoščila še dva dni poležavanja na toplem soncu...

Zaključek

Za pot, ki sva jo načrtovala in tudi prevozila, sva imela odločno premalo časa. To sem vedel že na začetku. Marsikaj, kar bi bilo vredno ogleda, sva izpustila, vendar pa sva vesela, da nama je uspelo vsaj približno tisto, kar sva si želela. Vem, da bova vsaj del te poti še enkrat prevozila, ko si bova vzela več časa. Bojim pa se, da bova tudi naslednjič izpustila kakšne kraje, vredne ogleda in naju bo spet in spet vleklo na cesto, da si ogledava še kaj. Pa saj to je smisel avtodomarstva mar ne?!

Prevoženi km: 1. 7. ----820

2. 7.-----613

3. 7.-----190

4. 7.-----384

5. 7.-----390

6. 7.-----321

7. 7.-----265

8. 7.-----283

10. 7.-----852

11 7.-----819

14. 7.-----130

Skupaj 5067

=====

Okvirni stroški:

- gorivo 576,89

- cest.,most. 155,80

- park., vstopn. 95,00

827,69 EUR